

GOŚĆ WYDANIA str. 3

GÓRSKI ETAP WDRAŻANIA MiFID II ZA NAMI

Marcin Pachucki
Wiceprzewodniczący,
Komisja Nadzoru Finansowego

TEMAT WYDANIA str. 5

MiFID II – UKŁADANKA WIELOPOZIOMOWA

Aleksander Śmidowicz
Radca prawny,
Konsultant ESMA 2015-2017

Z PERSPEKTYWY RYNKU str. 9

POCZĄTEK 2018 ROKU PRZYNIÓSŁ WYRAŻNĄ KOREKTĘ
TYLKO TRZY SEKTORY ZALICZYŁY WZROSTY, SZEŚĆ PONIŻEJ RYNKU
KOLEJNE ZMNIEJSZENIE KAPITALIZACJI, TYM RAZEM
WRAZ ZE SPADKIEM LICZBY EMITENTÓW
SPADEK AKTYWNOŚCI NA RYNKU KASOWYM, NA TERMINOWYM
ZWIĘKSZENIE OBROTÓW O PONAD 13%
PRZYCHODY I ZYSKI DOMÓW MAKLESKICH W PIERWSZYM
KWARTALE WYŻSZE NIŻ WE WSZYSTKICH KWARTAŁACH
ZESZŁEGO ROKU

AKTUALNOŚCI str. 12

MiFID II – IMPLEMENTACJA
DO KRAJOWEGO PORZĄDKU PRAWNEGO

PROJEKT KODEKSU BRANŻOWEGO RODO

OGRANICZENIE OPŁATY ZA ZARZĄDZANIE IKE/IKZE
DO 0,6% ŚRODKÓW

KONSULTACJE PROJEKTÓW ROZPORZĄDZEŃ WYKONAWCZYCH
DO USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU PIENIĘDZY ORAZ
FINANSOWANIU TERRORYZMU

TERMIN WPROWADZENIA PRZEZ GPW ZMIAN W ZAKRESIE
MINIMALNEJ ZMIANY CENY DLA AKCJI, ETFÓW ORAZ KON-
TRAKTÓW TERMINOWYCH NA KURSY AKCJI I KURSY WALUT

AKTYWNOŚĆ NA RZECZ CZŁONKÓW IDM PROWADZĄCYCH
DZIAŁALNOŚĆ NA RYNKU OTC

ZMIANY W USTAWIE KODEKS SPÓŁEK HANDLOWYCH

USTAWA PIT CIT

WYDARZENIA str. 16

XVIII KONFERENCJA IZBY DOMÓW MAKLESKICH

SPOTKANIE GPW Z SZEFAMI SPRZEDAŻY CZŁONKÓW GIEŁDY

SZKOLENIA str. 18

ROZPORZĄDZENIA MiFIR – UJAWNIANIE I RAPORTOWANIE
TRANSAKCJI – SZKOLENIE

SZKOLENIE Z ZAKRESU USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU
PIENIĘDZY – ZMIANY W PRAWIE I W PRAKTYCE

WARSZTATY REGULACYJNE Z ZAKRESU „MiFID II, RODO I AML”

SZKOLENIE E-LEARNINGOWE RODO

KALENDARIUM WYDARZEŃ IZBY DOMÓW MAKLERSKICH

Marzec 2018

→ 9-10 marca XVIII Konferencja Izby Domów Maklerskich, Hotel Bukovina w Bukowinie Tatrzańskiej.

Kwiecień 2018

- 12 kwietnia Spotkanie przedstawicieli IDM z Prezesem Zarządu GPW – Markiem Dietlem;
- 19 kwietnia Szkolenie - Rozporządzenia MiFIR – ujawnianie i raportowanie transakcji;
- 26 kwietnia Szkolenie - Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy – zmiany w prawie i w praktyce;
- 27 kwietnia Spotkanie GPW z szefami sprzedaży Członków Giełdy.

Maj 2018

→ 17-18 maja MiFID II RODO AML – warsztaty regulacyjne.

GÓRSKI ETAP WDRAŻANIA MiFID II ZA NAMI

Marcin Pachucki
Wiceprzewodniczący,
Komisja Nadzoru Finansowego

W przypadku wdrożenia pakietu MiFID II, jesteśmy właśnie po najtrudniejszym etapie. Na chwilę obecną jest jednak jeszcze zbyt wcześnie aby ocenić stopień wdrożenia tego pakietu przez podmioty nadzorowane. Pamiętajmy, że sam proces implementowania regulacyjnego jest wieloetapowy i wielopoziomowy. Wejście w życie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa unijnego z dniem 3 stycznia tego roku było tylko fragmentem obszaru składającego się na nowy reżim MiFID II. Jeszcze przed tą datą niezbędne były szybkie zmiany legislacyjne pozwalające na utrzymanie ciągłości działania rynków i ich uczestników. W szczególności umożliwiono dalsze zawieranie, po dacie 3 stycznia, transakcji pakietowych typu cross, a także składanie zleceń z warunkami ujawniania. Wprowadzono możliwość zaoferowania przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych usługi ARM, co w dużym stopniu odciążało firmy inwestycyjne w zakresie dostarczania raportów z transakcjami do UKNF. W zakresie rynków energii przyznano warunkowo Towarowej Giełdzie Energii status OTF, co z kolei pozwoliło wyłączyć obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym spod reżimu MiFID II. Dla usprawnienia komunikacji elektronicznej z uczestnikami rynku w zakresie dostarczania danych wymaganych nowymi regulacjami, UKNF wdrożył jeden punkt dostępowy w postaci webservice KNF. Kolejnym było zaimplementowanie zapisów samej dyrektywy do odpowiednich ustaw. Aktualnie finalizowane są prace nad dwoma najważniejszymi dla firm inwestycyjnych aktami wykonawczymi do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Nawet jeżeli ukończymy również i ten etap, przed nami zostanie jeszcze praca nad kilkoma relatywnie mniejszymi już znaczeniowo dla wdrożenia rozporządzeniami Ministra Finansów. Nawiązując do terminologii kolarskiej powiedziałbym, że legislacyjnie jesteśmy właśnie po najtrudniejszych górskich etapach, choć do finiszu pozostał jeszcze pewien dystans do pokonania.

Z perspektywy nadzoru, dopiero po zakończeniu wszelkich prac regulacyjnych i upływie przewidzianych poszczególnych okresów do wdrożenia, będzie można patrzeć całościowo na jakość postępowania podmiotów nadzorowanych. Będziemy mogli to ocenić pod koniec tego roku. Dobrym prognozą jest jednak to, że nie odnotowaliśmy sygnałów o istotnych odstępstwach w zachowaniu od nowych regulacji, które stanowią odpowiedź na zdarzenia rynkowe mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa inwestorów.

Chciałbym w tym miejscu podziękować reprezentantom rynku, a w szczególności Izbie Domów Maklerskich, za aktywne uczestnictwo w pracach nad nowymi regulacjami. Konstrukttywne, merytoryczne uwagi zgłaszane przez IDM, przyczyniły się do lokalnej adaptacji pakietu MiFID II do warunków krajowych. Staraliśmy się w nie wsłuchiwać i poznawać ich uwarunkowania nie tylko podczas prac legislacyjnych, ale również podczas organizowanych ad hoc dodatkowych, roboczych spotkań. Mam nadzieję, że podczas tej wielomiesięcznej pracy rynek przekonał się, że jesteśmy otwarci na dialog i wypracowywanie akceptowalnych przez obie strony rozwiązań. Oczywiście, ramy nowego systemu i szereg bezpośrednio obowiązujących regulacji znacznie tę możliwość ograniczały, jednak w ramach pozostawionego luzu decyzyjnego obszar ten został, w mojej ocenie, przez Urząd KNF oraz rynek, należycie wykorzystany.

Obecnie istotne jest zorganizowanie pewnego forum wymiany poglądów, na którym będą zgłaszane zagadnienia związane z praktyczną stroną stosowania MiFIDII. Od kilku miesięcy takie właśnie robocze spotkania się odbywają. Ich przedmiotem nie są wyłącznie fundamentalne sprawy, lecz czasami drobne aspekty funkcjonowania firm inwestycyjnych. Okazuje się jednak, że w owych szczegółach tkwi diabeł. Dlatego też wyjaśnienie takich detali staje się niezmiernie ważne i użyteczne. Widząc tego realne korzyści chcemy, aby owa formuła cyklicznych konsultacji miała charakter trwały, a dialog i zrozumienie wzajemnych racji wpisał się na stałe w krajobraz działania.

W związku z wdrożeniem pakietu MiFIDII wprowadzone zostały również zmiany mające na celu ochronę interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz zapewnienie konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, a także większej transparentności działalności TFI oraz funduszy inwestycyjnych dla inwestorów.

W ramach zmian legislacyjnych związanych z implementacją Dyrektywy MiFID II, wprowadzone zostały m. in. rozwiązania dotyczące maksymalnej wysokości wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, przy czym wysokość wynagrodzenia zostanie określona w drodze rozporządzenia Ministra Finansów. Należy wskazać, że na dzień dzisiejszy rozwiązania dotyczące wynagrodzenia stałego towarzystw

jeszcze nie obowiązują, natomiast będą one stosowane od dnia 1 stycznia 2019 r. Podkreślenia wymaga, że KNF deklaruje chęć uczestniczenia w pracach nad rozporządzeniem Ministra Finansów celem ustalenia wysokości wynagrodzenia towarzystw na odpowiednim poziomie uwzględniającym sytuację rynkową i zwiększającym atrakcyjność funduszy inwestycyjnych w oczach inwestorów.

Przykładem takich zmian jest również wprowadzenie modyfikacji związanych z pośrednictwem w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, w tym w szczególności dotyczących katalogu usług dodatkowych uzasadniających wypłatę przez TFI „zachęt” na rzecz dystrybutora. Dodatkowo wprowadzone zostały rozwiązania uzależniające płatność na rzecz podmiotów pośredniczących w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa z tytułu poprawy jakości świadczonej usługi na rzecz uczestnika. W takim przypadku towarzystwo dokonuje płatności dopiero po uprzedniej weryfikacji czynności dokonanych przez pośrednika.

Należy wskazać, że rozwiązania te obowiązują od 21 kwietnia br., co na dzień dzisiejszy nie pozwala na ocenę stopnia ich wdrożenia i osiągniętych efektów na rynku funduszy inwestycyjnych. Podkreślenia wymaga jednak, że Urząd KNF prowadzi dialog z podmiotami nadzorowanymi w zakresie nowych wymogów. Należy jednak mieć na uwadze, że duża część zmian to dla rynku funduszy inwestycyjnych regulacje nowe, wymagające wypracowania odpowiednich rozwiązań i praktyki rynkowej, z uwzględnieniem celów regulacji, tj. uczynienia z funduszy inwestycyjnych bardziej efektywnego instrumentu oszczędzania dla inwestorów polskich.

Trzeba pamiętać, że wprowadzenie nowych regulacji nie zwalnia inwestorów i klientów z konieczności podejmowania przemyślanych decyzji. Żadne regulacje nie zastąpią zdrowego rozsądku inwestorów. Zdarza się, że inwestorzy zbyt pochopnie podejmują swoje decyzje, nie zapoznając się z informacjami, które zostały dla nich przygotowane. Propozycja inwestycji przedstawiona przez pracownika banku lub domu maklerskiego powinna zostać w sposób należyty przemyślana przez klienta po analizie przedłożonych dokumentów. Podjęcie takiej decyzji przez

niedoświadczonego klienta wymaga czasu i zaangażowania. Nie jest dobrym rozwiązaniem, gdy decyzja taka podejmowana jest w ciągu kilkunastu minut. Należy zwrócić uwagę, że papiery wartościowe spółek działających w modelu biznesowym akceptującym wyższy poziom ryzyka są obciążone większym zagrożeniem utraty części lub całości zainwestowanych środków. Potencjalnie wyższa stopa zwrotu z inwestycji wiąże się z wyższym ryzykiem inwestycyjnym, ryzykiem poniesienia straty.

Z drugiej strony nie należy wszystkich inwestorów traktować jako pozbawionych możliwości samodzielnego decydowania o inwestowaniu swoich środków. Na polskim rynku kapitałowym inwestorzy indywidualni stanowią istotną siłę tego rynku, będąc znaczącą jego częścią. Klienci banków, którym zależy na ochronie depozytów o równowartości do 100 tys euro powinni w pełni świadomie podejmować decyzje o inwestowaniu w papiery wartościowe, gdyż rynek kapitałowy nie może dać gwarancji ochrony środków. Błędem, który obserwujemy, jest podejmowanie decyzji w oparciu o możliwą stopę zwrotu w oderwaniu od ryzyka związanego z nabyciem takich papierów wartościowych. Niedoświadczeni inwestorzy powinni unikać inwestycji obciążonych znacznym ryzykiem, jeśli nie są w stanie ocenić ryzyka i w sposób właściwy zdywersyfikować swoich inwestycji. Klienci banków, którym zależy na ochronie środków bankowych wynikających z gwarancji środków zgromadzonych w banku o równowartości do 100 tys euro, którzy nie akceptują ryzyka, nie powinni zamieniać depozytów na papiery wartościowe.

Trzeba mieć świadomość, że nadzór sprawowany przez KNF nie może uchronić spółki notowanej na rynku regulowanym przed upadłością. Obecnie na tym rynku notowanych jest kilkanaście spółek w upadłości lub w przypadku których zagrożona jest kontynuacja ich działalności. Trzeba jasno powiedzieć, że KNF sprawuje nadzór w zakresie wykonywania obowiązków informacyjnych przez spółkę, a nadzór nad działalnością biznesową spółki, w tym jej decyzjami gospodarczymi, sprawuje Rada Nadzorcza i Walne Zgromadzenie. KNF nie może ingerować w swobodę prowadzenia działalności gospodarczej przez spółki giełdowe. Nie możemy nakazać spółce ograniczenia skali działalności lub zmiany modelu biznesowego na mniej ryzykowny.

MiFID II – UKŁADANKA WIELOPOZIOMOWA

Aleksander Śmidowicz
Radca prawny,
Konsultant ESMA 2015-2017

Od 3 stycznia br. obowiązuje trzypoziomowy pakiet regulacyjny MiFID II. Składa się na niego dyrektywa oraz rozporządzenie wydane przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej jako poziom pierwszy. Poziom drugi stanowią dyrektywa delegowana oraz rozporządzenia delegowane wydane przez Komisję Europejską. Poziom trzeci to wytyczne oraz pytania i odpowiedzi (Q&A) wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Do tych przepisów i regulacji z pewnym opóźnieniem doszła zmieniona nowelą z dnia 1 marca br. ustawa o obrocie instrumentami finansowymi. W najbliższym czasie zostanie ona uzupełniona o będące w końcowej fazie opracowania rozporządzenia Ministra Finansów. Ostatecznie otrzymamy wielopoziomą układankę, w której poszczególne elementy łączą się ze sobą na różne sposoby. Dodatkowo można spodziewać się kolejnych elementów do uwzględnienia, wynikających chociażby z aktywności ESMA (ostatnia aktualizacja Q&A została opublikowana w dniu oddania niniejszego artykułu).

Obowiązki MiFID II przed implementacją

Mimo iż rozporządzenia UE z pakietu MiFID II obowiązują bezpośrednio w państwach członkowskich, bez konieczności ich implementacji, to do wprowadzenia całościowej reformy rynku kapitałowego wynikającej z prawa Unii Europejskiej potrzebne są wspomniane przepisy krajowe. Znając ich treść, firmy inwestycyjne mogą przystąpić do przeglądu wprowadzonych dotychczas rozwiązań oraz zaplanować realizację tych obowiązków, co do których stosowania brak było dotychczas podstaw prawnych lub były one wątpliwe. Do tej kategorii zaliczały się w szczególności obowiązki wynikające z przepisów Dyrektywy Delegowanej Komisji 2017/593 dotyczące materiałów analitycznych jako zachęt oraz zarządzania produktami. Wątpliwości wynikały z tego, że nowe przepisy jako wprowadzone dyrektywą nie znajdowały oparcia w przepisach krajowych i tym samym brak było podstaw do ich stosowania przez firmy inwestycyjne. Przepisy dyrektyw jako – w uproszczeniu – stawiające cele do osiągnięcia przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, co do zasady mogą być realizowane przy wykorzystaniu narzędzi wg uznania państwa członkowskiego i przy zachowaniu zasady proporcjonalności. Stosowanie MiFID I wykazało, że pozostawienie znacznej swobody przy implementacji dyrektywy skutkuje różnymi warunkami prowadzenia działalności maklerskiej oraz

różnymi poziomami ochrony inwestora w poszczególnych państwach członkowskich, wynikającymi m.in. z arbitrażu regulacyjnego. Z tego względu szereg obowiązków wynikających z dyrektywy MiFID II został szczegółowo uregulowany w stosowanych bezpośrednio rozporządzeniach UE oraz wspomnianych na wstępie regulacjach trzeciego poziomu. Opóźnienie implementacji MiFID II w Polsce doprowadziło do sytuacji, w której z jednej strony przepisy dyrektyw nie obowiązywały firm inwestycyjnych, w tym nie było nawet ich zbliżonych odpowiedników z czasów MiFID I, a z drugiej strony firmy te zobowiązane były działać zgodnie ze stosowanymi wprost rozporządzeniami oraz zgodnie z wytycznymi ESMA, które szczegółowo określają, jak te przepisy należy stosować. O ile stosowanie rozporządzeń UE pomimo braku implementacji dyrektyw nie wzbudzało większych kontrowersji, o tyle obowiązek działania zgodnie z wytycznymi ESMA ma szczególny charakter. ESMA nie jest organem Unii Europejskiej, który jest uprawniony do stanowienia prawa, niemniej zgodnie z Rozporządzeniem 1095/2010 w sprawie ustanowienia ESMA, uczestnicy rynku dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wytycznych. Przywołane rozporządzenie stosowane jest bezpośrednio, a zatem firmy inwestycyjne zobowiązane są postępować zgodnie z jego przepisami. Z uwagi na status ESMA obowiązek stosowania wytycznych tego organu sprowadza się do starannego działania, a ich moc wiążąca jest istotnie słabsza niż przepisów prawa. Zapewne w celu przezwyciężenia tej słabości, szereg regulacji zawartych w wytycznych ESMA pojawił się w projektach rozporządzeń Ministra Finansów.

Terminy na dostosowanie wynikające z prawa polskiego

Wspomniana we wstępie zmiana ustawy o obrocie instrumentami finansowymi weszła w życie 21 kwietnia br. Firmy inwestycyjne co do zasady mają 6 miesięcy na dostosowanie swojej działalności do zmienionych przepisów. Termin ten upłynie 21 października br. Warto jednak zwrócić uwagę na szereg przepisów intertemporalnych, które istotnie skracają wskazany powyżej termin. Wcześniejsze działania należy zrealizować w przypadku: (i) prowadzenia działalności odpowiadającej zorganizowanej platformie obrotu (OTF), (ii) nabywania na własny rachunek dwudniowych kontraktów na rynku kasowym – w przypadku gdy firma inwestycyjna nie ma zezwolenia na nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych, (iii) przyjmowania zleceń

w odpowiedzi na ofertę – w przypadku gdy firma inwestycyjna nie ma zezwolenia na przyjmowanie i przekazywanie zleceń, a świadczy usługę oferowania i (iv) gdy firma inwestycyjna świadczy usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach (jako zatwierdzony podmiot publikujący – APA, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy – ARM, lub dostawca informacji skonsolidowanych – CTP). Firma inwestycyjna może prowadzić każdą z powyższych działalności na dotychczasowych zasadach jedynie przez dwa miesiące od dnia wejścia w życie zmian do ustawy, tj. do 21 czerwca br., chyba że w tym terminie firma złoży wniosek o udzielenie stosownego zezwolenia. W takim przypadku powyższy termin wydłuża się do ostatecznego zakończenia postępowania o udzielenie zezwolenia – w przypadku odmowy, lub o 30 dni w przypadku uzyskania zezwolenia – od dnia jego uzyskania. Powyższe oznacza, że w przypadku braku złożenia wniosku o uzyskanie zezwolenia lub odmowy jego udzielenia, firma powinna zakończyć działalność w zakresie omawianych czynności odpowiednio z dniem 21 czerwca br. lub z dniem uprawomocnienia się decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia.

Podobnie jak w przypadku zmian do ustawy, firmy inwestycyjne będą miały 6 miesięcy na dostosowanie prowadzonej przez siebie działalności do wymogów wynikających z przepisów rozporządzeń Ministra Finansów, gdy te już wejdą w życie. Wobec wcześniejszego wejścia w życie ustawy oraz relacji pomiędzy ustawą a rozporządzeniami, polegającej w uproszczeniu na tym, że obowiązek wprowadza ustawa, a sposób wykonania określa rozporządzenie, termin na dostosowanie się do poszczególnych obowiązków, czyli de facto wykonanie dyspozycji przepisów zawartych w rozporządzeniach może okazać się krótszy niż przewidziane w nich 6 miesięcy.

O ile aspekt regulacyjny wydaje się jasny w przypadku dostosowania działalności do ustawy i rozporządzeń – do upływu wskazanych terminów firmy inwestycyjne mogą spokojnie pracować nad wprowadzeniem zmian i ze strony organu nadzoru nie powinna stać im się krzywda w razie braku spełniania poszczególnych (nowych) wymogów w tym czasie, o tyle warto zwrócić uwagę także na aspekt kontraktowy, czy szerzej relacyjny w stosunku do klientów i kontrahentów, na który takie niezgodności mogły lub mogą wpłynąć. Ze względu na wskazany powyżej obowiązek firm inwestycyjnych stosowania obowiązujących już rozporządzeń UE oraz wytycznych ESMA, ewentualne uchybienia mogą stać się podstawą roszczeń ze strony klientów, bądź też ograniczyć polskim firmom inwestycyjnym możliwość współpracy z kontrahentami, którzy przykładowo nie uzyskują informacji o jakości wykonywania zleceń przez firmę inwestycyjną, wycenie przygotowanych przez nią materiałów analitycznych lub informacji o rynku docelowym, który firma inwestycyjna będąca producentem powinna określić w ramach zarządzania produktami.

Odroczenie obowiązków w samym MiFID II

Poza terminami określonymi w ustawie i projektach rozporządzeń Ministra Finansów, warto zwrócić uwagę także na obowiązki, których wypełnienie zostało odroczone w czasie na mocy MiFID II – bądź to poprzez wyraźne wskazanie terminu ich realizacji, bądź

poprzez ich okresowy charakter. W przypadku gdy okres na wykonanie danego obowiązku nie został wyraźnie określony – inaczej niż ma to miejsce np. w przypadku przekazywania klientom co kwartał zestawienia ich instrumentów finansowych i środków pieniężnych (pierwsze powinno już trafić do klientów), częstotliwość wykonywania poszczególnych wymogów zależeć będzie od charakteru danego obowiązku i okoliczności dotyczących firmy inwestycyjnej. Wydaje się, że w przypadku okresowych obowiązków ich realizacja powinna następować nie rzadziej niż raz w roku, choć takie podejście może nie sprawdzić się w każdym przypadku. Przykładowo regularna aktualizacja rejestru pracowników posługujących się służbowymi telefonami lub zatwierdzonymi przez firmę telefonami prywatnymi niekoniecznie powinna pokrywać się częstotliwością z okresowym monitorowaniem rejestrów rozmów telefonicznych i korespondencji elektronicznej, czy regularną aktualizacją rejestru konfliktów interesów.

W przypadku przyjęcia przez firmę inwestycyjną, że określony obowiązek okresowy powinien być realizowany raz w roku, termin na jego pierwszą realizację upłynie z końcem 2018 roku. Przy czym można przyjąć, że wprowadzenie przez firmę inwestycyjną nowej regulacji (np. zasad zarządzania produktami), czy też aktualizacja obowiązującej (np. polityki wykonywania zleceń), bądź też wprowadzenie nowych rozwiązań w związku z dostosowaniem się do wymogów MiFID II (np. udostępnienie kalkulatora do prezentowania kosztów ex-ante), w terminach określonych w ustawie i rozporządzeniach Ministra Finansów, niejako realizuje tegoroczny obowiązek przeglądu i następny będzie do zrealizowania dopiero w 2019 roku. Oczywiście firma inwestycyjna może zdecydować o wcześniejszym przeglądzie i uwzględnieniu pierwszych doświadczeń ze stosowania danej regulacji lub rozwiązania już w 2018 roku.

Wskazówki odnośnie terminów zawarte w regulacjach III poziomu

Uszczegółowienie terminów realizacji poszczególnych obowiązków można odnaleźć w regulacjach trzeciego poziomu, w szczególności wydawanych przez ESMA Q&A. Stanowiska w nich prezentowane mogą mieć znaczący wpływ na praktykę postępowania firm inwestycyjnych. Jednocześnie należy wskazać, że moc wiążąca Q&A jest mniejsza niż wytycznych. Trudno pokusić się o stwierdzenie, że Q&A mogą być ignorowane, niemniej warto mieć świadomość, że nie są one przewidziane wprost w rozporządzeniu o ESMA i powstały na podstawie ogólnego uprawnienia ESMA do wprowadzania nowych, praktycznych narzędzi w celu wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych służących zwiększeniu konwergencji, tj. osiągnięcia takich samych efektów we wszystkich państwach członkowskich. W odniesieniu do Q&A rozporządzenie ustanawiające ESMA nie przewiduje obowiązku stosowania się do nich. Oczywiście nadzór oparty na Q&A może w praktyce doprowadzić do działania firm inwestycyjnych zgodnie z zaprezentowanymi w nich stanowiskami. Dodatkowo działanie zgodnie z Q&A zapewnia firmom komfort regulacyjny w odniesieniu do realizacji opisanych w nich obowiązków. Komfort regulacyjny niekoniecznie jednak będzie szedł w parze np. z komfortem operacyjnym. Taka sytuacja może mieć miejsce w przypadku informowania klientów o kosztach ex-post. O ile przepisy drugiego poziomu MiFID II

zobowiązują firmy inwestycyjne do informowania o kosztach usług i produktów na zasadzie ex-post raz w roku (za okres poprzedniego), o tyle Q&A wskazują, że ten raz w roku powinien nastąpić niezwłocznie po każdej rocznicy zawarcia umowy z klientem. W praktyce oznaczałoby to monitorowanie terminu zawarcia umowy z każdym klientem i być może nawet codzienne generowanie informacji dla klientów, w odniesieniu do których przypada właśnie rocznica nawiązania relacji. Co więcej – taka rocznica mogła przypaść już 3 stycznia br. i zgodnie z Q&A klient niezwłocznie po tej dacie powinien otrzymać informację o kosztach poniesionych w 2017 roku, choć niekoniecznie w pełnym ich rozbiciu na poszczególne pozycje, które określa załącznik do Rozporządzenia Delegowanego Komisji 2017/565. Rozbicie na pozycje będzie już jednak obligatoryjne w odniesieniu do kosztów poniesionych po 3 stycznia 2018 roku. Ustawa oraz projekt rozporządzenia Ministra Finansów odsyła jedynie do wspomnianego rozporządzenia delegowanego, nie precyzując terminu przekazywania informacji.

Inne terminy doprecyzowane w Q&A, na które warto zwrócić uwagę, dotyczą publikowania informacji o wykonywaniu zleceń. Odnoszą się one do firm inwestycyjnych w zakresie pięciu najlepszych systemów wykonywania zleceń oraz samych systemów wykonywania zleceń w zakresie jakości wykonania. Firmy inwestycyjne zobowiązane są wskazać w polityce systemy wykonywania zleceń, z których korzystają. Wskazanie tych systemów powinno nastąpić w odniesieniu do poszczególnych rodzajów instrumentów finansowych. Rodzaje instrumentów określono w regulacjach drugiego poziomu, a konkretnie w załączniku do Rozporządzenia Delegowanego Komisji 2017/576, oznaczonego jako RTS 28 (regulacyjne standardy techniczne). Przewidziano 22 rodzaje instrumentów. Ten sam RTS określa szczegółowo informacje, które należy opublikować. Publikacja następuje za okresy roczne – zgodnie z Q&A do końca kwietnia roku następnego, przy czym pierwsza publikacja powinna być nastąpić do końca kwietnia 2018 roku za rok 2017 i mogła być niepełna z uwagi na brak wszystkich informacji źródłowych. Informacjami źródłowymi są m.in. informacje o jakości wykonania publikowane przez systemy wykonywania zleceń zgodnie z Rozporządzeniem Delegowanym Komisji 2017/575, oznaczonym jako RTS 27. Systemy wykonywania zleceń zobowiązane są zgodnie z Q&A opublikować pierwsze informacje do końca czerwca 2018 roku. Dotyczyć one będą pierwszego kwartału tego roku. Kolejne informacje publikowane będą za kolejne kwartały – do końca kwartału następującego po kwartale, którego informacje dotyczą. Warto pamiętać, że do systemów wykonywania zleceń zaliczają się animatorzy oraz inni dostawcy płynności. RTS27, a w ślad za nim ustawa wyłącza jednak obowiązek publikacyjny w odniesieniu do instrumentów finansowych, dla których istnieje obowiązek obrotu. Obowiązek obrotu wprowadzony został w rozporządzeniu MiFIR. Istotne jest, że w praktyce dotyczy on jedynie akcji dopuszczonych do obrotu w systemie obrotu (rynek regulowany, alternatywny system obrotu – MTF/ASO). Obowiązek obrotu może dotyczyć także instrumentów pochodnych wskazanych w rejestrze dostępnym na stronie internetowej ESMA. Próżno szukać w nim jednak derywatów będących przedmiotem obrotu w Polsce. Powyższe oznacza, że polskie firmy inwestycyjne, będące animatorami instrumentów innych niż akcje, powinny rozważyć opublikowanie do końca czerwca 2018 roku informacji

wymaganych zgodnie z RTS 27. Biorąc jednak pod uwagę cel tego obowiązku (poinformowanie firm inwestycyjnych o jakości wykonania w celu umożliwienia im wyboru najlepszych systemów wykonywania zleceń) oraz brzmienie preambuły do RTS 27, należy przyjąć, że obowiązek dotyczy jedynie transakcji lub kwotowań poza systemem obrotu (OTC) lub w ramach niektórych możliwych wyłączeń dla systemów obrotu określonych w MiFIR. Nie będzie on zatem dotyczył transakcji zawieranych przez animatorów na rynku regulowanym (GPW), który opublikuje własne informacje zgodnie z RTS 27, w tym w pewnym zakresie o efektach działań animatorów rynku lub emitenta.

Inaczej przedstawia się sprawa w przypadku firm inwestycyjnych i ich informacji publikowanych na podstawie RTS 28. Te informacje są podstawą dla klientów, w tym w szczególności firm inwestycyjnych (zarządzających lub z innych państw członkowskich), do oceny jakości wykonywania zleceń przez daną firmę i podjęcia decyzji o korzystaniu z jej usług. Szczególnie doniosłe może to być w przypadku innych firm inwestycyjnych, które zgodnie z MiFID II i swoimi politykami działania w najlepiej pojętym interesie klienta są zobowiązane do oceny jakości wykonania przekazywanych przez nie zleceń. Firmy te powinny korzystać z tych brokerów, którzy w sposób stały mogą zapewnić możliwie najlepsze wykonanie. W przypadku braku dostępności stosownych informacji publikowanych przez brokerów, może okazać się, że nie będą oni wybierani do wykonywania zleceń.

W Q&A ESMA wyjaśniła też kwestię terminów na przeprowadzenie kalkulacji spełniania przez firmę inwestycyjną przesłanek do uznania za podmiot systematycznie internalizujący transakcje (SI). Taką kalkulację należało będzie przeprowadzić po opublikowaniu przez ESMA potrzebnych danych, co ma nastąpić do końca lipca 2018 roku. W przypadku gdy okaże się, że przesłanki są spełnione, firma inwestycyjna do końca sierpnia 2018 roku będzie zobowiązana dostosować się do wymogów z tym związanych, w tym zgłosić swój status organowi nadzoru (KNF). Jednocześnie warto pamiętać, że zabezpieczanie pozycji powstałych w wyniku zawierania na własny rachunek transakcji OTC w taki sposób, że firma inwestycyjna nie ponosi ich ryzyka, spowoduje, że firma powinna wystąpić raczej o zezwolenie na prowadzenie działalności jako ASO/MTF lub OTF, a nie zgłaszać swojego statusu jako SI.

Analizy finansowe po implementacji

Obok kwestii terminów, warto zwrócić uwagę na inne aspekty dostosowania do MiFID II i przepisów krajowych wydanych na jej podstawie. Od dłuższego czasu jednym z gorących tematów – i to ze względu na potencjalne oddziaływanie nie tylko w Europie – jest kwestia traktowania materiałów analitycznych jako zachęt i obowiązek rozdzielania opłat za nie od prowizji za wykonywanie zleceń. Powyższy obowiązek został wprowadzony we wspomnianej wcześniej dyrektywie delegowanej i wymaga implementacji. Należy podkreślić, że projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych [...] rozstrzyga jedną z istotnych kwestii w tym zakresie, która nie była jednoznacznie uregulowana w dyrektywie. Chodzi mianowicie o to, że zgodnie z projektem rozporządzenia, opłata

za materiały analityczne musi zostać oddzielona od opłaty za wykonywanie zleceń jedynie w przypadku świadczenia tych usług dla innych firm inwestycyjnych z siedzibą w Unii Europejskiej. Dla pozostałych klientów prowizja za wykonywanie zleceń może zawierać opłatę za inne usługi, w tym materiały analityczne, za które firma inwestycyjna nie ma obowiązku pobierać odrębnej opłaty. Powyższe rozwiązanie może jawić się jako korzystne dla firm inwestycyjnych zapewniających jednocześnie wykonywanie zleceń oraz wsparcie analityczne. Należy jednak pamiętać, że pobieranie łącznej opłaty za różne usługi w formie prowizji od wykonywania zleceń może oznaczać konieczność poddania się rygorom dotyczącym sprzedaży krzyżowej. Są one określone szczegółowo w wytycznych ESMA, a w ślad za nimi uwzględnione w projekcie rozporządzenia Ministra Finansów. W przypadku braku możliwości wyodrębnienia omawianych opłat z prowizji za wykonywanie zleceń, wydaje się, że firma inwestycyjna będzie prowadziła sprzedaż wiążaną, to jest pozbawioną możliwości odrębnego nabycia poszczególnych produktów lub usług. W takim przypadku na firmie inwestycyjnej ciążyć będzie szereg obowiązków informacyjnych wobec klienta.

Inne wymogi

Wskazane w niniejszym artykule wymogi, które należało będzie spełnić, a co najmniej sprawdzić, czy mają zastosowanie do danej firmy inwestycyjnej, nie wyczerpują wszystkich aspektów działalności firm inwestycyjnych, których może dotknąć MiFID II. Szereg nowych obowiązków pojawi się w odniesieniu do organizacji firmy inwestycyjnej i jej funkcjonowania, w tym w odniesieniu do odpowiedzialności członków jej organów (wspólne wytyczne ESMA i EBA w tym zakresie znajdują zastosowanie od 30 czerwca 2018). Poza tym w firmie należy wyznaczyć jedną osobę odpowiedzialną za przechowywanie aktywów klientów. Z przechowywaniem aktywów wiąże się też nowy obowiązek przechowywania do maksymalnie 20% środków pieniężnych klientów w instytucjach z jednej grupy kapitałowej. Z tego wymogu firma inwestycyjna może się jednak zwolnić wykazując jego nieproporcjonalność.

W przypadku prowadzenia przez firmę inwestycyjną handlu algorytmicznego trzeba będzie zapewnić spełnianie szeregu wymogów związanych z bezpieczeństwem takiej działalności oraz

poinformować KNF o fakcie prowadzenia takiego handlu. Ustawa nie wskazuje w tym zakresie żadnego szczególnego terminu. Można zatem przyjąć, że spełnienie stosownych wymogów powinno zostać zapewnione w ogólnym terminie na dostosowanie się do zmienionych przepisów ustawy. Podobnie jest w przypadku zapewniania przez firmę jej klientom bezpośredniego dostępu elektronicznego do systemu obrotu.

MiFID II kładzie nacisk na odpowiednie rejestrowanie czynności dokonywanych przez firmę inwestycyjną, w tym przykładowo w ramach procesu oferowania, w ramach którego należy odpowiednio udokumentować działania prowadzące do ostatecznego przydziału instrumentów finansowych. Działania takie powinny być zgodne z wdrożoną przez firmę inwestycyjną polityką alokacji. Warto wskazać, że ostateczny przydział powinien być dokonany w uzgodnieniu z emitentem i przez niego zaakceptowany. W ramach oferowania należy pamiętać także o obowiązkach związanych z zarządzaniem produktami, w tym określeniu rynku docelowego dla oferowanych instrumentów finansowych. W przypadku gdy firma inwestycyjna oferowała instrumenty finansowe w przeszłości i pozostają one cały czas w obrocie, należało będzie rozważyć termin określenia dla nich rynku docelowego w ramach okresowego przeglądu instrumentów, dla których firma kwalifikuje się jako producent. Zgodnie z wytycznymi ESMA oraz projektem rozporządzenia Ministra Finansów taki przegląd powinien być dokonywany regularnie. Coroczne przeglądy, w tym pierwszy do końca 2018 roku, wydają się spełniać wymóg regularności. Przepisy nie ograniczają jednak firm inwestycyjnych w określeniu w ich politykach innych okresów czasu pomiędzy przeglądami.

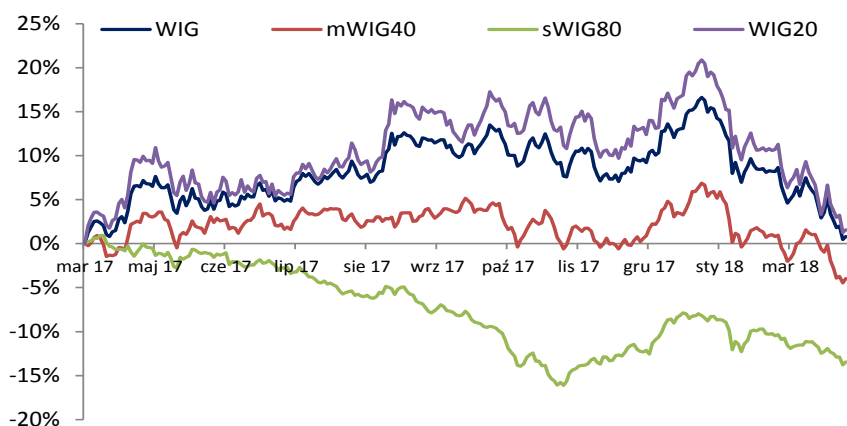
Ograniczona formuła artykułu nie pozwala wskazać wszystkich wymogów, które należy wziąć pod uwagę przy dostosowywaniu działalności firmy inwestycyjnej do wymogów MiFID II. Pocięszające jest jednak to, że w związku z nowelizacją ustawy oraz – miejmy nadzieję – rychłym opublikowaniem rozporządzeń Ministra Finansów, firmy inwestycyjne będą miały w swych rękach wszystkie elementy pozwalające ustalić kiedy i jak należy zrealizować poszczególne obowiązki lub ewentualnie skorygować te rozwiązania, które udało się wprowadzić w oparciu tylko o przepisy prawa i regulacje Unii Europejskiej.

25.05.2018 r.

Z PERSPEKTYWY RYNKU

POCZĄTEK 2018 ROKU PRZYNIÓSŁ WYRAŻNĄ KOREKTĘ

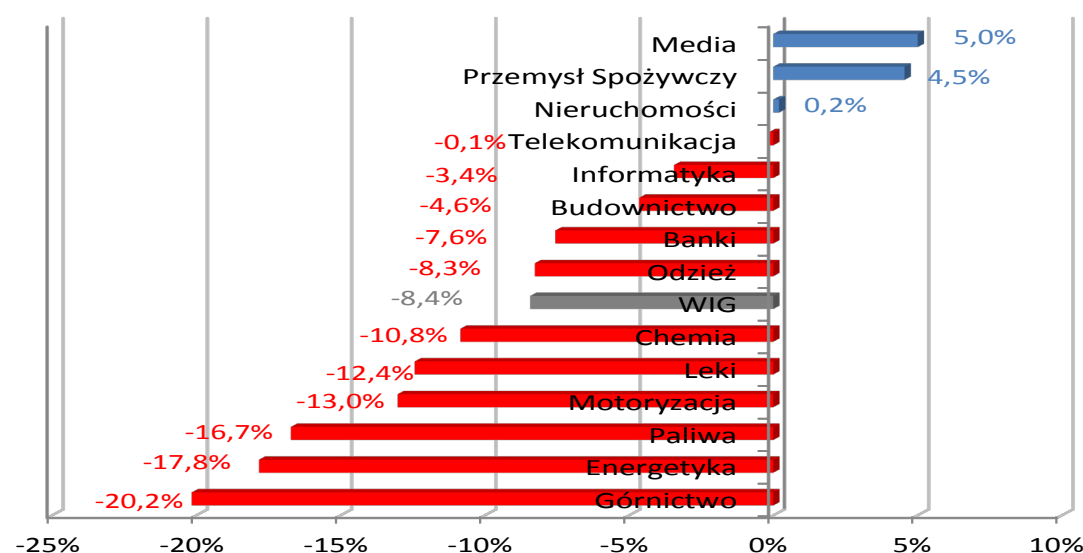
	1 kw. 2017	2 kw. 2017	3 kw. 2017	4 kw. 2017	1 kw. 2018	rdr
WIG	11,9%	5,4%	5,4%	-0,8%	-8,4%	0,8%
WIG20	11,7%	5,7%	6,7%	0,3%	-10,2%	1,6%
mWIG40	12,5%	3,5%	1,6%	-2,8%	-6,0%	-4,0%
sWIG80	14,9%	-1,9%	-5,9%	-3,5%	-2,9%	-13,4%

Źródło: GPW, obliczenia własne

Po serii zeszłorocznych wzrostów pierwsze miesiące nowego roku nieco ostudziły zapał inwestorów. Sporadyczne odciążenie czerwni na rodzimym parkiecie pojawiły się już pod koniec 2017 r., ale to w bieżącym roku spadki znacząco zwiększyły skalę i sprawiły, że wszystkie indeksy zakończyły pierwszy kwartał na minusie, a połowa z nich w stosunku rocznym przyniosła, straty niwelując przez to wypracowane wcześniej wzrosty.

Największy spadek zanotował WIG20, jako jedyny zakończył kwartał z dwucyfrową stratą – lekko ponad 10%. Drugie miejsce należało do WIGu, którego poziom zmniejszył się o prawie 9%, następnie kolejno indeksy średnich i małych spółek o 6% i prawie 3%. sWIG miał za sobą jednoznacznie pechowy rok, w którym we wszystkich okresach przybierał czerwony kolor oraz zmniejszył swój poziom o ponad 13%.

TYLKO TRZY SEKTORY ZALICZYŁY WZROSTY, SZEŚĆ PONIŻEJ RYNKU

Źródło: GPW, obliczenia własne

Z kolei w przypadku indeksów branżowych południowy kierunek oszczędził w pierwszym kwartale jedynie 3 indeksy: spółek medialnych, spożywczych oraz nieruchomości. Oprócz tego ostatniego oznacza to odwrócenie koniunktury i wynagrodzenie akcjonariuszom spadków z poprzedniego kwartału. Najwięcej zyskał w tym wypadku przemysł spożywczy odbijający się z wyniku -7% do prawie 5%. Dotychczas w 2018 r. aż sześć indeksów miało większe straty niż WIG i do tego wszystkie odnotowały dwucyfrowe spadki, z czego największy osiągnął indeks spółek górniczych – ponad 20%.

Do tego aż osiem z jedenastu indeksów kontynuowało straty z poprzedniego okresu, przy czym trzy ostatnie miejsca należące do spółek paliwowych, energetycznych oraz górniczych, przyniosły inwestorom łączne straty oscylujące wokół 25%.

KOLEJNE ZMNIĘSIENIE KAPITALIZACJI, TYM RAZEM WRAZ ZE SPADKIEM LICZBY EMITENTÓW

Podobnie jak w ostatnim kwartale poprzedniego roku, na początku bieżącego również spadła kapitalizacja GPW, tym razem o 6%, czyli o prawie 80 mln zł.

W stosunku rocznym łączna kapitalizacja wszystkich spółek wzrosła o 3%, z nieprzerwanym od końca 2016 r. udziałem zagranicznych spółek fluktuującym w okolicach 50%.

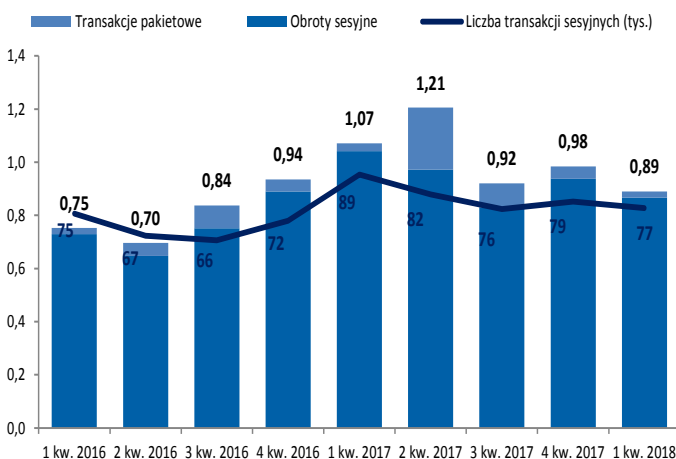
W marcu na warszawskim parkiecie były notowane o 4 spółki mniej niż na koniec 2017 r. To drugi taki przypadek w ciągu dwóch lat, kiedy liczba emitentów jest mniejsza od 480.

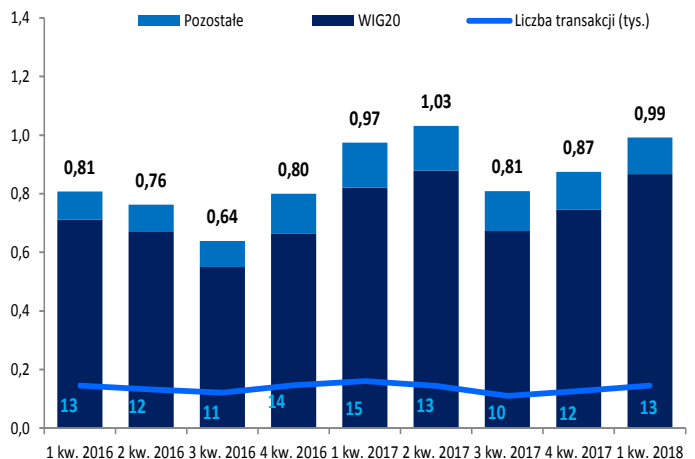
Źródło: GPW, obliczenia własne

SPADEK AKTYWNOŚCI NA RYNKU KASOWYM, NA TERMINOWYM ZWIĘKSZENIE OBROTÓW O PONAD 13%

W stosunku do poprzedniego kwartału spadek obrotów o 10%, liczby transakcji o prawie 3%

Kolejne wzrosty. Średnie dzienne obroty o ponad 13%, a liczba transakcji o prawie 15%

Źródło: GPW, obliczenia własne

Wszelkie spadki, którymi przywitał nas 2018 rok skutkowało gwałtownym zwiększeniem średnich dziennych obrotów kontraktami terminowymi. Dobiły one prawie do poziomu miliarda zł, co daje ponad 13-procentowy wzrost w ujęciu kwartalnym oraz prawie 2-procentowym w ujęciu rocznym. Wraz z wyższymi obrotami istotnie podniosła się także średnia liczba transakcji, z ok. 12 do 13 tysięcy.

Odwrotna sytuacja miała natomiast miejsce na rynku akcji. Średnie dzienne obroty spadły w ujęciu kwartalnym o prawie 10%, a przez rok o prawie 17%. Poziom średnich obrotów nie przebił w pierwszym kwartale poziomu 900 mln zł, a średnia liczba transakcji, mimo wcześniejszego wzrostu pod koniec zeszłego roku, zmalała o prawie 3%, a w ujęciu rocznym o ponad 13%.

**PRZYCHODY I ZYSKI DOMÓW MAKLESKICH W PIERWSZYM
KWARTALE WYŻSZE NIŻ WE WSZYSTKICH KWARTAŁACH
ZESZŁEGO ROKU**

mln zł	2016	rdr	1 kw. 2017	2 kw. 2017	3 kw. 2017	4 kw. 2017	2017	rdr	1 kw. 2018	kdk	rdr
Przychody ogółem	1 254	-27%	353	312	345	312	1 322	5%	395	26%	12%
w tym z instrumentów finansowych	445	-28%	119	116	125	156	516	16%	181	16%	52%
w tym z działalności maklerskiej	728	-26%	213	180	201	135	729	0,2%	189	40%	-11%
w tym finansowe	54	-32%	15	8	13	14	51	-6%	14	2%	-6%
w tym pozostałe	27	-22%	6	7	6	7	26	-5%	10	55%	68%
Zysk brutto	249	-52%	64	62	76	69	271	9%	123	77%	92%
w tym z instrumentów finansowych	369	-25%	93	85	98	118	394	7%	148	25%	59%
w tym z działalności maklerskiej/podstawowej*	-161	-231%	-20	-18	-28	-49	-115	29%	-37	24%	-86%
Zysk netto	198	-55%	54	49	60	59	222	12%	102	74%	89%

Źródło: KNF, obliczenia własne, *od II kw. 2017 wprowadzono pozycję zysku na działalności podstawowej

Rok 2018 zaczął się dla branży maklerskiej od znacznego zwiększenia zarówno przychodów, jak i zysku. Ten drugi osiągnął poziom ponad 100 mln zł, co stanowi kwartalny wzrost o prawie 75% i prawie połowę wypracowanych zysków w 2017 r. Dodatkowo stosunek zysku netto do przychodów wyniósł ponad 25%, a w poprzednich latach wyniósł on średnio ok. 16%. Mimo 10-procentowego spadku obrotów na rynku akcji, w stosunku do czwartego kwartału 2017 r., przychody z działalności maklerskiej wzrosły o 40%, a strata z działalności podstawowej zmalała o 24%. Niestety przychody z tego tytułu zmalały o 11% w stosunku rocznym do pierwszego kwartału zeszłego roku, kiedy to średnie kasowe obroty przekroczyły poziom miliarda zł.

Podobnie jak w poprzednich okresach największy udział w zyskach stanowił dochód z operacji instrumentami finansowymi. Jednak w pierwszym kwartale bieżącego roku zysk brutto z tego tytułu był większy od zysku netto o ok. 44%, podczas gdy w poprzednich okresach był on średnio wyższy ponad o 77%, a w ostatnim kwartale 2017 r. przewyższył go dwukrotnie.

AKTUALNOŚCI

MiFID II – IMPLEMENTACJA DO KRAJOWEGO PORZĄDKU PRAWNEGO

W dniu 21 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw implementująca do krajowego porządku prawnego pakiet MiFID II/MiFIR.

W trakcie cyklicznych spotkań przedstawiciele IDM z przedstawicielami Komisji Nadzoru Finansowego oraz Związku Banków Polskich omawiane były wątpliwości związane z wykonywaniem przez instytucje obowiązków wynikających z ustawy m.in.

- stosowanie nowych wymogów (np. raportowanie) w stosunku do rejestru sponsora emisji jako rodzaju rachunku nieuregulowanego na gruncie prawa unijnego;
- brak możliwości raportowania transakcji w przypadku nie posiadania numeru LEI – np. sytuacje dotyczące egzekucji komorniczej z rachunku dłużnika – klienta;
- rozbieżności pomiędzy zapisami w projekcie ustawy implementującej MiFID II, a rozporządzeń delegowanych które obowiązują wprost od 3 stycznia 2018 r.;
- zakres stosowania outsourcingu zdefiniowanego na gruncie nowych przepisów.

Do pełnej implementacji Unijnej Dyrektywy niezbędne są również nowe akty wykonawcze, które mają zostać opublikowane w pierwszej połowie czerwca tj.

– rozporządzenie w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych

oraz

– rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych.

Izba w trakcie ostatnich 3 miesięcy konsultowała projekty ww. rozporządzeń ze swoimi Członkami oraz z Komisją Nadzoru Finansowego i Ministerstwem Finansów. Dzięki współpracy z Nadzorcą i Regulatorem ostateczny kształt regulacji w większym stopniu uwzględnia dostosowanie do możliwości funkcjonowania firm inwestycyjnych na rynku krajowym.

PROJEKT KODEKSU BRANŻOWEGO RODO

Grupa robocza RODO kontynuowała prace nad projektem kodeksu branżowego RODO. W kwietniu odbyły się dwa spotkania robocze grupy.

W efekcie podjęto decyzję, że projekt „Kodeksu postępowania dla firm inwestycyjnych w zakresie przetwarzania danych osobowych” w jego obecnej wersji powinien zostać skierowany do szerokiej konsultacji wśród Członków Izby.

Treść projektu oraz zgłoszone uwagi były przedmiotem dyskusji podczas warsztatów MiFID II, RODO, AML w dniach 17-18 maja.

OGRANICZENIE OPŁATY ZA ZARZĄDZANIE IKE/IKZE DO 0,6% ŚRODKÓW

W trakcie procesu legislacyjnego ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, Izba zwróciła się do Ministerstwa Finansów z prośbą o uwzględnienie postulatu środowiska firm inwestycyjnych dotyczącego zmiany treści art. 108 tej ustawy, który dotyczy zmiany ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776), polegającej na dodaniu art. 11a.

Proponowana zmiana polega na ograniczeniu kosztów i opłat pobieranych przez instytucję finansową w związku z prowadzeniem IKE/IKZE do poziomu 0,6% wartości zarządzanych środków w skali roku, co jest istotną obniżką w stosunku do obecnej praktyki rynkowej.

Z punktu widzenia firm inwestycyjnych zmiana ta ma duże znaczenie – mamy ponad 30 tys. rachunków IKE (1,3 mld aktywów) i prawie 9 tys. rachunków IKZE (prawie 100 mln aktywów).

W ocenie Członków Izby nie powinno wprowadzać się żadnych limitów ponoszonych kosztów i opłat w przypadku prowadzenia rachunku IKE i IKZE. Ponadto proponowany zapis jest nieprecyzyjny, a jego umiejscowienie (rozdział 1 Przepisy ogólne) sugeruje, że dotyczy wszystkich umów o prowadzenie IKE i IKZE zawartych z podmiotami o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o IKE i IKZE.

Dlatego postulowaliśmy wykluczenie rachunków maklerskich IKE i IKZE spod działania tego przepisu. Na zdecydowanej większości rachunków Klienci samodzielnie zawierają transakcje i decydują o liczbie przeprowadzonych operacji i transakcji, pośrednio kosztów. Wprowadzenie jakiegokolwiek limitu oznaczałoby ograniczenie liczby wykonywanych operacji przez Klienta. Oznacza to ograniczenie swobody inwestowania przez Klienta, ze szkodą dla niego. W praktyce wprowadzenie takiego ograniczenia dla maklerskich IKE/IKZE oznaczałoby zamknięcie i likwidację tych rachunków, które naszym zdaniem powinny stanowić alternatywny sposób oszczędzania na emeryturę.

Ponadto przyjętą praktyką rynkową jest, że za prowadzenie przez firmy inwestycyjne rachunków IKE/IKZE nie są pobierane opłaty Klient ponosi jedynie opłaty transakcyjne (płaci prowizję). Ciężko jest sobie wyobrazić aby opłaty transakcyjne podlegały pod przedmiotową regulację bo wówczas oznaczałoby to, że Klient może robić wiele transakcji, których całkowite koszty nie mogą przekroczyć 0,6% wartości posiadanych na rachunku aktywów. Wydaje się, że przedmiotowy zapis dotyczy funduszy inwestycyjnych, kosztów prowadzenia rachunku bankowego itp.

KONSULTACJE PROJEKTÓW ROZPORZĄDZEŃ WYKONAWCZYCH DO USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU

W kwietniu została opublikowana ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, która wejdzie w życie 13 lipca. Jednocześnie Ministerstwo Finansów rozpoczęło proces konsultacji projektów rozporządzeń wykonawczych, w tym projektów rozporządzenia:

- w sprawie odbierania zgłoszeń naruszeń przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- w sprawie zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych;
- w sprawie wniosków o udostępnianie informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz udostępniania tych informacji.

Izba przekazała pismem z dnia 19 kwietnia uwagi do rozporządzenia w sprawie wniosków o udostępnianie informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz udostępniania tych informacji wskazując że zgodnie z treścią projektu wniosek ma zawsze zawierać ww. dane dot. beneficjenta rzeczywistego, co sugeruje że instytucje obowiązane składając wniosek będą mogły tylko zweryfikować posiadane przez instytucję dane o beneficjencie

rzeczywistym a nie wnosić o wskazanie beneficjentów rzeczywistych dla określonej spółki na podstawie jej NIP-u. Taka funkcjonalność rejestru wydaje się być zbyt ograniczona.

Dzięki dostępowi do danych zawartych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych instytucja obowiązana powinna móc w łatwy sposób uzyskać rzetelne i wiarygodne informacje o tym, jakie osoby fizyczne są beneficjentami rzeczywistymi jej klienta.

Ponadto Izba zwróciła uwagę, że w świetle ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmuje obowiązkowe ustalenie imienia i nazwiska oraz obywatelstwa. W związku z powyższym niezrozumiałe jest wskazanie w rozporządzeniu, że we wniosku należy podać PESEL lub datę urodzenia beneficjenta rzeczywistego.

TERMIN WPROWADZENIA PRZEZ GPW ZMIAN W ZAKRESIE MINIMALNEJ ZMIANY CENY DLA AKCJI, ETFÓW ORAZ KONTRAKTÓW TERMINOWYCH NA KURSY AKCJI I KURSY WALUT

Do Izby wpłynęło pismo Zarządu GPW dotyczące terminu wprowadzenia przez Giełdę zmian w zakresie minimalnej zmiany ceny (kroki notowania) dla akcji, ETFów oraz kontraktów terminowych na kursy akcji i kursy walut.

W związku z powyższym Izba przeprowadziła konsultacje ze swoimi Członkami, w wyniku których uznano, że zapowiedziany przez GPW termin (2 lipca 2018r.) jest zbyt krótki na przeprowadzenie niezbędnych zmian w oprogramowaniu oraz ich przetestowania w komunikacji z testowymi środowiskami GPW i KDPW.

W swoim piśmie do GPW, będącym stanowiskiem dot. terminu zaproponowanego przez Giełdę, IDM wskazuje, że Członkowie Izby proponują dłuższy, co najmniej 6-miesięczny termin wprowadzania proponowanych zmian na GPW, pod warunkiem że tym okresie będą dostępne środowiska testowe GPW, KDPW i KDPW_CCP z docelową parametryzacją instrumentów.

W związku z ww. stanowiskiem Izby Departament Infrastruktury Rynku i Nadzoru Obrotu KNF zorganizował spotkanie w którym wzięli udział m.in. przedstawiciele IDM i GPW. Podczas spotkania ustalono, że

1. Celem Giełdy jest aby zmiana kroku notowania dotyczyła zarówno rynku kasowego jak i terminowego
2. Proponowana przez GPW data to 2.07.2018r. Z uwagi na brak gotowości technologicznej po stronie Biur Maklerskich, GPW nie wyklucza przesunięcia wprowadzenia zmian po zasięgnięciu opinii wszystkich interesariuszy wprowadzanych zmian. Przedstawiciel IDM sugerował datę 2.01.2019 r.
3. Zmiana na rynku kasowym może odbyć się niezależnie od zmiany na rynku terminowym, GPW bierze pod uwagę możliwość późniejszego wprowadzenia zmiany dla rynku terminowego

4. Dla wartości transakcji na rynku kasowym, KDPW_CCP wskazuje wartość rozliczenia transakcji zaokrąglając nie kurs akcji a wyliczoną wartość transakcji.
5. Giełda razem z KDPW_CCP doprecyzuje zasady rozliczeń dla transakcji zawieranych na rynku instrumentów pochodnych.
6. Od 10 kwietnia 2018r. Giełda udostępni testowy system notujący na potrzeby przeprowadzania prac przystosowanych.
7. Do 13 kwietnia 2018r. uczestnicy spotkania, prześlą drogą mailową informację nt. przystosowania technologicznego w macierzystych instytucjach do odbioru z GPW informacji o kursach z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

Zgodnie z zapowiedzią, GPW przeprowadziła szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, w wyniku których zostały zasygnalizowane obszary wymagające dokładniejszego wyjaśnienia a mające wpływ na przyjęty wcześniej harmonogram wdrożenia. Uwzględniając postulaty uczestników rynku, jak również mając na uwadze bezpieczny tryb wprowadzenia proponowanych zmian, Giełda podjęła decyzję, że dniem wprowadzenia zmian w dokładności określania kursów w obrocie giełdowym będzie 2 stycznia 2019 roku.

AKTYWNOŚĆ NA RZECZ CZŁONKÓW IDM PROWADZĄCYCH DZIAŁALNOŚĆ NA RYNKU OTC

W związku z ogłoszeniem w dniu 27 marca przez ESMA mechanizmu interwencji produktowej na CFD OTC oraz opcjach binarnych Izba opublikowała swoje stanowisko w którym wskazuje, że w ocenie środowiska maklerskiego inwestorzy indywidualni nie są przygotowani na tak drastyczne ograniczenie dźwigni finansowej na rynku CFD, jakie wprowadza ESMA.

Obniżenie lewara w praktyce może oznaczać przejście inwestorów indywidualnych do podmiotów poza jurysdykcją Unii Europejskiej, np. z Australii, Ameryki Środkowej i Południowej, czy Rosji a w konsekwencji wygaszanie europejskiego rynku CFD.

W świetle ostatnio opublikowanych przez ESMA danych na temat spadkuliczbyreklamacjiskładanychprzez klientów indywidualnych dot.

usług na rynku CFD, takie podejście europejskiego nadzorca jest tym bardziej niezrozumiałe i może okazać się szkodą dla rynku, szczególnie przy bardzo krótkim czasie na wprowadzenie zmian.

Jesteśmy za rozwiązaniami, które będą realnie zwiększały ochronę inwestorów detalicznych. Jednak praktyka rynku pokazuje, że poziom dźwigni nie jest skutecznym narzędziem ochrony inwestora. Ponadto, część z propozycji ESMA została już wprowadzona i funkcjonuje na polskim rynku. Na przykład w odniesieniu do działań reklamowych, wytyczne krajowego nadzoru precyzują zakres działań marketingowych, formy promocji i stosowanie bonusów dla klientów.

Izba wzięła także udział w procesie konsultacji przez IOSCO dotyczącym oferowania i sprzedaży produktów zawierających dźwignię finansową na rynku OTC.

W swoim stanowisku wskazaliśmy, że akceptujemy wszystkie rozwiązania mające na celu ochronę klienta detalicznego takie jak wprowadzenie mechanizmów blokowania stron internetowych działających w sposób nieuczciwy nielicencjonowanych podmiotów, wyeliminowanie nielegalnej agresywnej akwizycji usług OTC.

Niezależnie Izba podkreśla, że ograniczanie poziomu dźwigni finansowej nie prowadzi do ochrony klienta detalicznego a może doprowadzić do ucieczki inwestorów do krajów z poza UE. Za skuteczniejsze uważamy rozwiązania polegające na uzależnieniu poziomu oferowanej klientowi dźwigni od jego doświadczenia. Potwierdza to badanie przeprowadzone przez Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych wg. którego 92% inwestorów uważa, że poziom dźwigni nie powinien być obniżany ponieważ może to mieć negatywny wpływ na zyskowność ich strategii inwestycyjnych.

ZMIANY W USTAWIE KODEKS SPÓŁEK HANDLOWYCH

W dniu 7 lutego został skierowany do ponownych konsultacji publicznych zmieniony projekt ustawy o zmianie ustawy kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw.

W związku z powyższym przedstawiciele Izby spotkali się z przedstawicielami KDPW, Departamentu Prawnego KNF i Ministerstwa Sprawiedliwości celem omówienia nowych rozwiązań zaproponowanych w ww. projekcie, takich jak:

- problem dotyczący braku relacji umownej pomiędzy podmiotem prowadzącym rejestr akcjonariuszy, a osobami wpisanymi do tego rejestru (w kontekście obowiązków i ograniczeń wynikających np. z AML czy FATCA);
- konieczność wprowadzenia do nowelizowanego KSH zmian w zapisach, które zapewniłyby zwolnienie podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy z identyfikacji i weryfikacji klienta w momencie utworzenia rejestru;
- problem jawności rejestru akcjonariuszy w kontekście Rozporządzenia RODO.

W drugiej połowie lutego Izba zgłosiła uwagi do projektu ustawy zmieniającej KSH oraz niektórych innych ustaw, w których wskazaliśmy m.in. na konieczność:

- wyraźnego rozróżnienia znaczenia dematerializacji akcji, które odnosi się do akcji spółek publicznych od znaczenia „akcji nieposiadających formy materialnej” w zakresie spółek niepublicznych. Przy przyjęciu takiego podejścia nie będziemy mieli do czynienia z zasadą dwustopniowego prowadzenia rejestru w przypadku spółek niepublicznych, dla których będą prowadzone jedynie rejestry akcji;
- ograniczenia całkowitej jawności rejestru akcjonariuszy. Proponowana w projekcie konstrukcja stworzy istotne ryzyko dla akcjonariuszy ponieważ umożliwi każdej zainteresowanej osobie, która nabędzie min. 1 akcję danej spółki pozyskanie informacji na temat pozostałych akcjonariuszy (łącznie z informacjami takimi jak adres zamieszkania czy wysokość dokonanej wpłaty na akcje);
- zmiany zasad wyboru podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy – proponowany przepis przewiduje, że wyboru dokonuje Walne Zgromadzenie. Izba postuluje o przyznanie takiej kompetencji Zarządowi;
- wprowadzenia definicji podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy – Izba nie widzi uzasadnienia dla różnicowania sytuacji poszczególnych podmiotów do prowadzenia rejestru akcjonariuszy. Tym samym postulujemy wprowadzenie jednolitej definicji, iż jest to po prostu podmiot, który na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1768) jest uprawniony do prowadzenia rachunków papierów wartościowych.

W ramach procesu konsultacji publicznych, Ministerstwo Sprawiedliwości zwróciło się z prośbą do Izby o przekazanie szacunkowych, rocznych kosztów prowadzenia rejestru akcjonariuszy przez firmę inwestycyjną.

W odpowiedzi, Izba wskazała, że z informacji przekazanych przez firmę inwestycyjną zrzeczone w Izbie wynika, że szacunkowa wysokość rocznej opłaty kształtuje się na poziomie 4.000 – 6.000 zł dla spółki.

W ramach ww. opłaty firma inwestycyjna prowadząca rejestr świadczy kompleksową obsługę danej spółki związaną z prowadzonym rejestrem. Obsługa świadczona przez firmę inwestycyjną obejmuje również obsługę poszczególnych akcjonariuszy spółki wpisanych do rejestru – kontakt telefoniczny z akcjonariuszami, obsługa realizacji praw akcjonariuszy w tym wypłata dywidend, obsługa w POK-ach. W ramach rocznej opłaty spółka ma również zagwarantowaną organizację procesu jednego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy.

Wszystkie zmiany dokonywane w rejestrze, na wniosek akcjonariuszy lub spółki, związane ze zmianą stanu posiadania akcji przez poszczególnych akcjonariuszy (transakcje na akcjach, przeniesienie posiadania, spadki) są dodatkowo płatne, z reguły w oparciu o stawki zawarte w tabeli opłat i prowizji firmy inwestycyjnej.

Zwróciliśmy również uwagę, że koszt obsługi takiego rejestru będzie każdorazowo uzależniony od wielkości spółki i jej akcjonariatu oraz od ewentualnych oczekiwań i potrzeb co do kompleksowości świadczonej przez daną firmę inwestycyjną obsługi prowadzonego rejestru i spektrum czynności wykonywanych w ramach tej obsługi.

USTAWA PIT CIT

Z uwagi na wątpliwości związane z interpretacją zakresu definicji instytucji finansowych ujętej w art. 7b ust. 2 znowelizowanej ustawy o CIT, obowiązującej od 01 stycznia 2018 r. konieczne było dokonanie modyfikacji treści ww. przepisu w taki sposób, aby jednoznacznie wskazywał on, iż objęte nim zostały również domy maklerskie (zgodnie z intencją projektodawcy wyrażoną w toku konsultacji publicznych). Izba skierowała do Ministerstwa Finansów pismo w sprawie koniecznej pilnej nowelizacji ww. przepisu. Ministerstwo, podzielając stanowisko Izby zgłosiło odpowiednią propozycję nowelizacji ustawy o CIT przy okazji prac nad nowelizacją ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Pod koniec lutego Izba przekazała pismo do Komisji Budżetu i Finansów Publicznych Senatu, w którym zwróciła uwagę, że znowelizowana ustawa o CIT weszła w życie z dniem 01 stycznia 2018 r. (w tym modyfikowany art. 7b ust. 2 ustawy o CIT). W konsekwencji w Ustawie zmieniającej przepis art. 7b ust. 2, przy art. 36 dotyczącym terminów wejścia w życie Ustawy powinien znaleźć się dodatkowy punkt wskazujący, że zmiana brzmienia art. 7b obowiązuje od 1 stycznia br. Senat zdecydował o nie wnoszeniu do procedowanej ustawy żadnych poprawek podzielając stanowisko Ministerstwa Finansów, iż data obowiązywania zmienionego art. 7b tj. 1.01.2018 r. wynika z celów ustawy.

WYDARZENIA

XVIII KONFERENCJA IZBY DOMÓW MAKLESKICH

W dniach 9-11 marca 2018 roku odbyła się XVIII Konferencja Izby Domów Maklerskich, jedno z najważniejszych i opiniotwórczych wydarzeń w branży papierów wartościowych w Polsce z udziałem najważniejszych ekspertów rynku kapitałowego.

Tematem przewodnim konferencji był: **„RYNEK KAPITAŁOWY DLA WSPIERANIA ROZWOJU INNOWACYJNEJ GOSPODARKI”**

XVIII Konferencja Izby Domów Maklerskich w Bukowinie Tatrzańskiej zgromadziła liczne grono przedstawicieli inwestorów, spółek giełdowych, domów maklerskich, banków, organów rządowych, giełd i instytucji rozliczeniowych, organizacji biznesowych i samorządowych.

Gościem honorowym był **Jerzy Kwieciński** – Minister Inwestycji i Rozwoju, który wygłosił przemówienie otwierające konferencję.

Wydarzenie uświetnili swoją obecnością także Witold Słowik – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju oraz Marcin Pachucki – Wiceprzewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

Wśród osobistości rynku finansowego w Bukowinie gościliśmy także Marcina Obronieckiego, Zastępcę Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów, Pawła Borysa, Prezesa Polskiego Funduszu Rozwoju, Marka Dietla, Prezesa Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Richárda Véggha, Prezesa Giełdy Papierów Wartościowych w Budapeszcie, Michała Stępniewskiego i Sławomira Panasiuka, Wiceprezesa Zarządu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., prof. dr hab. inż. Aleksandra Nawrata, Zastępcę Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Michała Adamczyka, Prezesa PZU TFI SA, Rafała Mikusińskiego, członka Zarządu, MetLife TUnŻIR S.A. W tym roku Izba gościła w Bukowinie także przedstawicieli rynków kapitałowych z regionu, w tym między innymi, Zsolta Pappa, Managing Directora i Georga Juscsaka, Executive Directora z JP Morgan Asset Management, Tobiasa Webba, Head of EMEA Information Services, FTSE Russell i Ryada Yousufa, Head of the Emerging Markets Regional Sales, Goldman Sachs.

W trakcie konferencji odbyło się 11 dyskusji panelowych:

- Strategia dla rynku kapitałowego w Polsce. Działania administracji rządowej na rzecz rozwoju krajowego rynku kapitałowego.
- Atrakcyjność inwestycyjna polskiego rynku kapitałowego z punktu widzenia inwestora globalnego.

- Rynek kapitałowy dla rozwoju nowych technologii.
- Długoterminowe inwestycje obywateli – źródło finansowania wzrostu gospodarczego i rozwoju przedsiębiorstw w Polsce.
- Jak przyspieszyć rozwój rynku kapitałowego instrumentów dłużnych w Polsce i osiągnąć płynność niezbędną dla zwiększenia finansowania polskiej gospodarki?
- Model dystrybucyjny oparty na agentach firmy inwestycyjnej oraz doradztwie inwestycyjnym, jako odpowiedź na oczekiwania klientów i kluczowy element rozwoju rynku produktów inwestycyjnych w Polsce.
- Ryzyko rozwoju rynku kapitałowego w Polsce: wyzwanie kwalifikacji i różnorodności kadr.
- Wpływ MiFID II i MiFIR na polski rynek kapitałowy.
- Jak FINTECH zmieni kształt współczesnych rynków kapitałowych?
- Zasada proporcjonalności w tworzeniu regulacji dla rynku kapitałowego – konkurencyjność regulacji.
- Rola polskiego rynku kapitałowego w regionie CEE.

Podczas konferencji IDM w Bukowinie Tatrzańskiej ogłoszono wyniki konkursu za najlepszy IR w 2017 r. We wspólnej akcji Gazety Giełdy i Inwestorów „Parkiet” oraz IDM przyznano wyróżnienia sześciu spółkom publicznym. Inicjatywa ta ma na celu podnoszenie standardów relacji inwestorskich spółek notowanych na GPW w Warszawie. Najlepsze relacje inwestorskie według inwestorów instytucjonalnych: I miejsce: **Cyfrowy Pol-sat S.A.**, II miejsce: **ING Bank Śląski S.A.**, III miejsce: **LPP S.A.**

Najlepsze relacje inwestorskie według czytelników „Parkietu”:
I miejsce: **TAURON Polska Energia S.A.**, II miejsce: **Grupa Azoty S.A.**,
III miejsce: **PZU S.A.**

Podczas Gali zostały rozdane nagrody dla pracowników domów maklerskich, którzy w 2017 r. wykazali się szczególną aktywnością na rzecz środowiska domów maklerskich i rynku kapitałowego.

Drugiego dnia konferencji na stoku w Jurgowie odbyły się V Mistrzostwa Polski Rynku Kapitałowego w Slalomie Gigancie. Celem zawodów jest integracja sportowa środowiska rynku kapitałowego, podnoszenie poziomu narciarstwa zjazdowego. W zawodach udział wzięli pracownicy instytucji rynku kapitałowego oraz uczestnicy konferencji.

SPOTKANIE GPW Z SZEFAМИ SPRZEDAŻY CZŁONKÓW GIEŁDY

W związku z toczącymi się rozmowami pomiędzy IDM a GPW nt. obniżki opłat pobieranych od Członków Giełdy, GPW zorganizował spotkanie z szefami sprzedaży biur/domów maklerskich Członków Izby.

Celem spotkania, które odbyło się 27 kwietnia było omówienie innowacyjnych rozwiązań, które mogłyby przyczynić się do obniżenia opłat pobieranych od Członków GPW a także mieć wpływ na poprawę płynności.

SZKOLENIA

ROZPORZĄDZENIA MiFIR – UJAWNIANIE I RAPORTOWANIE TRANSAKCJI – SZKOLENIE

W dniu 19 kwietnia odbyło się szkolenie z zakresu „Rozporządzenia MiFIR – ujawnianie i raportowanie transakcji”.

Zakres tematyczny szkolenia

- zakres obowiązku ujawniania transakcji,
- zakres obowiązku raportowania transakcji,
- zasady wypełniania poszczególnych pól,
- terminy ujawniania i raportowania,
- zwolnienia i wyłączenia w zakresie ujawniania i raportowania,
- scenariusze transakcji,
- uzupełnianie i korekta informacji.

Celem szkolenia było porównanie podejścia poszczególnych domów maklerskich do tematu ujawniania i raportowania transakcji na podstawie MiFIR.

Szkolenie poprowadził Aleksander Śmidowicz – Radca Prawny, Konsultant ESMA

SZKOLENIE Z ZAKRESU USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU PIENIĘDZY – ZMIANY W PRAWIE I W PRAKTYCE

26 kwietnia odbyło się organizowane we współpracy z Kancelarią SPCG szkolenie z zakresu Ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy – zmiany w prawie i w praktyce.

Zakres tematyczny szkolenia

1. Przeciwdziałanie praniu pieniędzy Dyrektywa 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. (IV Dyrektywa AML) i jej wpływ na nową polską ustawę o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
2. Przeprowadzenie prania pieniędzy a przestępstwo finansowania terroryzmu.
3. Nowe definicje pojęć w polskim projekcie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
4. Ocena ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
5. Zgłaszanie anonimowe naruszeń.
6. Środki bezpieczeństwa finansowego.
7. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych.
8. Rola i zadania Generalnego Inspektora Informacji Finansowej a obowiązki instytucji obowiązanej wobec Generalnego Inspektora.
9. Odpowiedzialność karna i finansowa za naruszenie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
10. Przepisy międzyczasowe po wejściu w życie nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Prowadzący szkolenie

Ewa Mazurkiewicz – Radca Prawny, Partner Kancelarii SPCG
Bogumiła Górnikowska – Adwokat, Senior Associate Kancelarii SPCG.

WARSZTATY REGULACYJNE Z ZAKRESU „MiFID II, RODO I AML”

W dniach 17-18 maja Izba Domów Maklerskich zorganizowała dwudniowe warsztaty regulacyjne z zakresu „MiFID II, RODO i AML”.

Zakres tematyczny

- **Nowa ustawa o AML – co nas czeka po 13 lipca 2018 r.**
 - ocena ryzyka instytucji;
 - beneficjent rzeczywisty – nowe kryteria i centralny rejestr beneficjentów rzeczywistych;
 - uproszczone i wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego;
 - raportowanie transakcji – zmiany w zasadach;
 - kary – przesłanki, rodzaje i wysokość.
- **Pakiet MiFID II – czego jeszcze nie wiemy**
 - best execution;
 - systematic internaliser.
- **RODO – chronimy firmę czy klienta?**
 - ochrona danych na gruncie nowych przepisów prawa krajowego;
 - wytyczne Grupy art. 29
 - rola kodeksów branżowych (czy firmy inwestycyjne są gotowe na przyjęcie wspólnych standardów);
 - dyskusja warsztatowa w zakresie wątpliwości po stronie firm inwestycyjnych w związku z RODO

Prowadzący warsztaty

Aleksander Śmidowicz – Radca Prawny, Konsultant ESMA 2015-2017.
Andrzej Otto – Inspektor Nadzoru Sekcja Kontroli Wewnętrznej i Compliance, Dom Maklerski Raiffeisen Bank Polska
Ewa Kowalik – Radca Prawny, Izba Domów Maklerskich

Celem warsztatów było omówienie najważniejszych zmian wynikających z nowowprowadzanych regulacji. Dzięki przyjętej formie „warsztatów”, po każdym bloku tematycznym przeprowadzono szerszą dyskusję w gronie uczestników przy udziale prowadzących.

SKOLENIE E-LEARNINGOWE RODO

W kwietniu trwały prace nad uzupełnieniem systemu e-learningowego Izby o moduł dotyczący zagadnień związanych z RODO. Moduł ten składa się z 9 sekcji szkolenia:

1. Zakres stosowania RODO
2. Dane osobowe
3. Przetwarzanie danych
4. Inspektor Danych Osobowych
5. Zakres przetwarzania danych
6. Obowiązek informacyjny
7. Obowiązki administratora i procesora
8. Prawa osoby, której dane dotyczą
9. Zabezpieczenie danych

Szkolenie jest zakończone testem, do którego można przystąpić po przejściu wszystkich sekcji szkolenia. W bazie znajduje się ponad 100 pytań testowych. System został udostępniony firmom inwestycyjnym w drugiej połowie maja.

IZBA DOMÓW MAKLESKICH

- Największa niezależna samorządowa organizacja środowiska pracodawców domów i biur maklerskich w Polsce:
 - 22 członków
 - 94% udziału lokalnych członków GPW w obrocie akcjami, tj. 328 mld zł w 2017 r.
 - 84% udziału lokalnych członków GPW w obrocie obligacjami, tj. 2,4 mld zł w 2017 r. oraz 95% udziału w obrocie kontraktami terminowymi, tj. 13 mln sztuk w 2017 r.
- Ponad 20 lat zaangażowania w rozwój polskiego rynku kapitałowego
- Współpraca z rządem polskim i organizacjami rynku kapitałowego
- Członek European Forum of Securities Associations

Misją Izby Domów Maklerskich jest wspieranie rozwoju konkurencyjnego rynku kapitałowego sprzyjającego pozyskiwaniu kapitału przez przedsiębiorstwa dla wzrostu gospodarczego i zwiększania liczby miejsc pracy w Polsce oraz ochrona inwestorów.

DLACZEGO WARTO BYĆ CZŁONKIEM IZBY DOMÓW MAKLESKICH

- Reprezentujemy branżę domów i biur maklerskich współpracując z nadzorcą i rządem w tematach kluczowych dla interesu uczestników rynku kapitałowego.
- Oferujemy dostęp do szkoleń na temat rynku kapitałowego.
- Oferujemy dostęp do bieżących informacji i bazy wiedzy na temat rynku kapitałowego i działalności domów maklerskich.
- Oferujemy dostęp do interpretacji i ocen prawnych zmian legislacyjnych na temat rynku kapitałowego.
- Oferujemy dostęp do materiałów dotyczących prowadzenia działalności maklerskiej dostępnych tylko dla Członków Izby.
- Oferujemy możliwość wymiany doświadczeń z innymi Członkami Izby.

CHCESZ ZOSTAĆ CZŁONKIEM IZBY DOMÓW MAKLESKICH?

Zgodnie ze Statutem Izby Domów Maklerskich członkostwo w Izbie jest dobrowolne. Członkiem Izby może zostać biuro lub dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terenie Polski. Uzyskanie członkostwa następuje po złożeniu pisemnej deklaracji przystąpienia do Izby wraz z zobowiązaniem przestrzegania Statutu, uchwał władz Izby i Kodeksu Dobrej Praktyki Domów Maklerskich oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Zarządu Izby. Rada Domów Maklerskich podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia w poczet członków Izby nie później niż 30 dni od spełnienia wszystkich wskazanych warunków.

Jeśli chcesz zostać członkiem Izby Domów Maklerskich:

- Wyślij informację z zapytaniem o członkostwo na adres: biuro@idm.com.pl.
- Przedstawiciel Izby skontaktuje się z Państwem i prześle odpowiednie dokumenty.
- Wypełnij deklarację przystąpienia do Izby Domów Maklerskich.
- Prześlij deklarację do Izby Domów Maklerskich: biuro@idm.com.pl.

